

եւ կամ գիւրութեամբ կրնան յետոյ ուրիշ
Գրիգոր վ. ին անուան դարձընել:

Խնդիր է արդ, թէ այս նամակը որ Գրի-
գոր վարդապետին ուղղուած է, որ երբեմն Պոլ-
սոյ Առաջնորդ Պատրիարք եղած ըլլայ: Թող
տալով Գրիգոր Ա. (1526—1537) եւ Գրի-
գոր Գ. Խամնեցի (ընտր. 31 Հոկտ. 1801—
1802 Հոկտ. 21) Պատրիարքները, որոնց հետ
ամենեւին առնչութիւն չունի նամակս, կը մնայ
նախ Գրիգոր Բ. Կեսարացի՝ ըստ ընկալեալ ժա-
մանակագրութեան, որ պէտք ունի ուղղուելու,
1601—1610, 1611—21, 1623—26 Ա-
ռաջնորդ-Պատրիարք Կ. Պոլսոյ: Յակոբ երէց,
եղբորորդի Գրիգոր Ա. Կեսարացւոյ, Յիշատա-
կարանի մը մէջ (Բարգէն Ա., «Լոյս», 1906,
էջ 1184 ծան.) հակառակ ծանօթ հեղինակ-
ներու ժամանակագրութեան, կ'աւանդէ թէ
Գրիգոր 1633ին դարձեալ Պատրիարք եղած է
Կ. Պոլսոյ եւ 1636ին (եւ ոչ՝ 1635ին ըստ
այլոց) ի Կ. Պոլիս մեռած եւ թաղուած է ի
Ս. Գր. Լուսաւորիչ եկեղեցին Ղալաթիոյ: Եթէ
այս չէ մեր փնտռած Գրիգոր Ա., այն ատեն
պէտք է որ ըլլայ մեր Գրիգոր Ա. Պատմաճեանը:

Նամակիս Գրիգոր Ա. Կեսարացւոյ վերա-
բերելուն նպաստաւոր պարագաներն են. 1. Իր
ժամանակ կար Զաքարիա Ա. Ամնեցի՝ կրկին
անգամ Պատրիարք Կ. Պոլսոյ, որուն յաջորդ
կրնար Գրիգոր Կեսարացին ընտրել ուղուիլ, երբ
անիկայ Կ. Պոլսէն հեռու (Պրուսա, Լեհաստան,
Կեսարիա) կը գտնուէր: 2. Նամակին մէջ յի-